

HUNGERSTENARNA

**AV HENRIK
BROMANDER**

**MALMÖ
STADSTEATER**

ERIK BORGEKE

HANNA CARLSSON

OLOF YASSIN

**NATHALIE IFTER
SALOMONSSON**

ERIK OLSSON

**SANDRA
STOJILJKOVIC**

JOSEFIN IZIAMO

URPREMIÄR PÅ INTIMAN 17 JANUARI 2025

KONSTNÄRLIGT TEAM

MANUS Henrik Bromander
KONCEPT OCH REGI John Hanse
KONCEPT, KOMPOSITION OCH LJUD
Jonas Åkesson
SCENOGRAFI OCH KOSTYM
Maja Kall
LJUS Marcus Philippe Gustafsson
MASK Therese Jansson
INTIMITETSKOORDINATOR
Malin B. Erikson
DRAMATURG Amanda Fromell och
Anton Elmgren

I ROLLERNA

PETER – Erik Borgeke
ANNA – Hanna Carlsson
MÅNS – Olof Yassin
NADJA – Nathalie Ifter Salomonsson
LEO – Erik Olsson
MY – Sandra Stojiljkovic
MAGDALENA – Josefin IziAMO

*OBS! I föreställningen förekommer en kortare scen med stroboskopljus,
samt teaterrök genom hela föreställningen.*

PÅ VARSIN SIDA AV KATASTROFEN

Inför det rent existentiella hotet från klimatkatastrofen står vi som enskilda individer ofta handfallna, skräckslagna, närmast förlamande. Känslan av att allt både långsamt och mycket snabbt håller på att gå åt helvete är både extremt konkret och svår att greppa. Och om det är svårt på privatplanet upplever jag som dramatiker att det är ännu svårare att konstnärligt åskådliggöra det som är på väg att ske – och det som händer här och nu. Samtidigt är klimatkatastrofen den mest akuta, brännande frågan i allas våra liv, och därigenom alla berättares skyldighet att försöka gestalta. Men många konstnärliga angreppsvinklar riskerar att bli antingen stumt pedagogiska, pekpinneaktigt uppfordrande eller i värsta fall ett förstärkande av den i grunden mycket farliga men förståeliga känslan av apati och maktlöshet.

Min lösning på dilemmat har varit att istället berätta om de som försöker göra något åt situationen, och om de som ska se till att de som försöker göra något lyder lagen. Alltså klimataktivisterna och säkerhetspoliserna. Människor som upplever att de kämpar för att skydda något i grunden heligt och dyrköpt – vår civilisation respektive vår parlamentariska demokrati. Ur den förutsättningen

har jag och resten av det konstnärliga teamet velat skapa en uttagen berättelse, en skruvad fiktion om en verklighet som dag för dag känns allt mer överklig. En sårig, snårig saga om åtrå, krisande manlighet och krossade drömmar.

Författningsskyddet, där Peter är anställd, är en av Säpos avdelningar som arbetar med att motverka aktörer som med trakasserier, hot eller våld försöker påverka demokratin. En stor del av Författningsskyddets verksamhet går ut på att följa inhemska så kallade våldsbejakande extremister över det politiska spektrat som man befärdar kan begå ideologiskt motiverade brott. Klimataktivisterna kan mycket väl falla inom radarna för den verksamheten. Med de nya lagarna om blåjussabotage har exempelvis fredliga klimataktivisterna mött repression i form av långa häktningstider och förhållandevis stränga fängelsestraff. Och i länder som Tyskland och Frankrike har organisationer inom klimatrörelsen varit föremål för förslag om kriminalisering och förbud. Det är lätt att tänka sig hur en rörelse som följde den konfrontativa linjen som forskaren och aktivisten Andreas Malm föreslår i den omdebatterade boken *How to blow up a pipeline* skulle bemötas av

den demokratiska staten och dess våldsmonopol.

När jag arbetat med andra berättelser om brottslighet, politisk aktivism och övervakning och i min research tagit del av spaningsmaterial, avlyssningar och fältanteckningar har jag slagits av den oerhörda mängden som *inte* har med eventuell kriminalitet att göra. Allt det vardagliga, all smutsen, alla intima hemligheter. Hur nära de poliser som lyssnar på de gängkriminella, de politiskt aktiva, de utländska spionerna eller vad det nu är måste komma, och hur svårt det ibland bör vara att se bort, glömma och gå vidare. Fler än en gång har tankarna gått till den tyska filmen *De andras liv*, om Stasi-operatören som avlyssnar en regissör och en skådespelerska och blir djupt engagerad i deras drömmar om frihet från realsocialismens ok. De här tankarna var en av vägarna som ledde in i arbetet med *Hungerstenarna* och berättelsen om Peter och Anna. Den stora skillnaden från *De andras liv* är att vi tar del av den berättelsen från ett efteråt. Det finns ett facit där det är tydligt att de som tjänade DDR var de

onda och de som ville till friheten i väst de goda, men här finns ännu inga svar, inga segrare.

Under skrivandet av pjäsen kom jag mer och mer att tänka på vilken paranoid samtid vi lever i. Hur vi med teknikens hjälp genom appar, AI-verktyg och söktjänster enkelt kan förvandlas till våra egna små "säkerhetspoliserna" som kan kartlägga och granska en presumtiv dejt, en irriterande kollega eller en halvt bortglömd klasskompis. Samtidigt är vi också genom våra sociala medier utsatta för en övervakning av aldrig tidigare skådat slag. Förutsättningen för att använda apparna är ofta att ge företag och myndigheter tillgång till allt, från meddelanden och foton till konsumtionsvanor. Det blev intressant för mig att skriva fram en berättelse som på sätt och vis var paranoid till sin natur, där många eller alla på något plan övervakar varandra, där alla har hemligheter och där ingen kan vara säker på vad den andre vet.

HENRIK BROMANDER,
dramatiker

Alla internationellt framtagna globala temperaturdata visar att 2024 var det varmaste året sedan mätningarna började 1850. Under elva av fjolårets månader översteg temperaturen 1,5-gradersnivån.*

**Enligt Carlo Buontempo, chef för Copernicus Climate Change Service som är en del av EU:s rymdprogram.*

**”FRÅN BÖRJAN
VAR DU BARA
EN RÖST”**

**”MEN DU VET VÄL ATT DET
DÄR BARA ÄR SKITSNACK?
ATT NI STRED FÖR DET
GODAS SKULL.”**

RÖSTSKÅDESPELARE André Gatu,
Fredrik Gunnarson, Katarina Lundgren-Hugg

SUFFLÖR & PRODUKTIONSASSISTENT
Klara Jutterdal

INSPICIENT Kristian Larsson

PRODUCENT Sara Mortazavi

SLAGSMÅLSKONSULT Richard Kolnby

VAPENHANTERINGSKONSULTER

Patrick Bongart, Johan Roijer

SCENMÄSTARE Oscar Steen, Kalle Magnusson

BITRÄDANDE SCENMÄSTARE Liv Olanders

LJUSTEKNIKER Sara Hansson, Marcus Philippe
Gustafsson

LJUDTEKNIKER Harald Gagge

REKVISITÖR Åsa Isacson, Ulrika Fredriksson

KOSTYMKOORDINATOR Andrea Stenman

SKRÄDDERI Andrea Stenman, Max Osvald Denizou

KOSTYMTEKNIKER Maria Sloth, Jessica Kiaer

MASK Therese Jansson

SCENOGRAFISK PROJEKTLEDARE Paula Sjöholm

KONSTRUKTÖR Petter Ekström Forsberg

DEKORMÄSTARE Agneta Persson

VERKSTADSMÄSTARE Mats Ernst

TAPETSERI Ida Enebro

SNICKERI Johan Germansen

SMEDJA Oliver Dagher

DEKORATELJÉCHEF Patrik Becker

MARKNADSKOORDINATOR Erik Roman

PROGRAMREDAKTÖR Carin Hebelius

FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF Emmalisa Pauly

PORTRÄTTFOTOGRAF Johan Sundell

PROGRAMLAYOUT Isabel de Joungé

TRYCK Exakta Print AB

MARKNADSCHEF Jenny Bång

CAFÉ- OCH FOAJÉCHEF Nannalovisa Jönsson

CHEFSPRODUCENT Lisa Ericstam

TEKNISK CHEF Daniel Bexell

CHEF KOSTYM- OCH MASKAVDELNINGEN

Paola Billberg Johansson

FASTIGHET & TRANSPORT Anders Blomquist

LJUSANSVARIG Stuart Bailes

STÄDLEDARE Rinna Löfgren

EKONOMICHEF Anette Zetterlund

CHEFSASSISTENT Josefin Beischer

TEATERCHEF OCH ANSVARIG UTGIVARE

Petra Brylander

**FOTOGRAFERING OCH
LJUDUPPTAGNING ÄR
AV UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÄL
EJ TILLÅTEN. VAR VÄNLIG STÄNG
AV MOBILTELEFONEN.**

Malmö Stadsteaters verksamhet
finansieras i huvudsak med bidrag från
Malmö Stad och Region Skåne (inkl
Staten via kultursamverkansmodellen).

MALMÖSTADSTEATER.SE